

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 372
Maig/Juny

2024

«Pasturant pel Pirineu»

Primer premi del concurs de fotografia de la SEAS, any 1998. Foto de Jordi de la Riva.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 2 de maig

Audiovisual "Canigó 1883" a les 8 del vespre a la Sala Cinquantenari

— 3 de maig

Conferència "El militarisme borbònic. Sant Ferran de Figueres" a càrrec de David Ferré a les 8 del vespre a la Sala Piquet

— 5 de maig

Excursions a Sant Pere de Rodes amb visita cultural al monestir (Alt Empordà), amb sortida del Parador a les 7 h

— 11 de maig

Excursió Secció Infantil a l'Alt Penedès

— 11 de maig

XLVII Marxa de Regularitat Fulgenci Baños a Gualba (Vallès Oriental)

— 18 al 20 de maig

Sortida Secció Jove serà un raid de tres dies en un lloc que la comissió guarda en secret.

— 19 de maig

Matinal Literària sobre Joan Salvat-Papasseit amb una excursió de Vallirana a Sant Ponç visitant dues coves (Muntanyes d'Ordal), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 2 de juny

Excursions a la Tosa d'Alp i Sant Martí de Brocà (Berguedà i Cerdanya), amb sortida del Parador a les 7 h

— 8 i 9 de juny

Sortida Secció Jove pendent de decidir

— 8 i 9 de juny

Sortida Secció Infantil amb nit d'acampada al Ripollès.

— 8 de juny

Matinal de cloenda a les Esclotxes de la Freixeneda (Vidranès, Osona), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7 h

— 13 de juny

Audiovisual "La Missió" projecció sobre els Alps Dinàrics (Albània) per Xavier Bardaji, a les 8 del vespre a la Sala Cinquantenari

— 16 de juny

Excursió de cloenda del cicla a la ribera de Catllar (Setcases), amb sortida del Parador a les 7 h

— 29 i 30 de juny

Sortida de Veterans al Pallars Sobirà.

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

TRESC PER LES MUNTANYES D'ESLOVÈNIA (2)

Membres del tresc

El grup al cim del Mangart. Foto de Marta Gabàs

10 d'agost: Sisè dia

Avui fem un dels cims més emblemàtics de la serralada dels Alps Julians, el Mangart (Mangrt), pic culminant del tresc. Situat a la frontera entre Itàlia i Eslovènia, el Mangart és un gegant rocallós de 2.679 m, i és el tercer pic més alt d'aquest país, després del Triglav i l'Skrlatica.

Amb els cascs al maleter i la il·lusió del dia que has de fer cim, sortíem cap al nord per una carretera amb forts pendents, sota boscos espessos, fins a l'aparcament Mangartsko Sedlo, a més de 1.900 m. Ja a peu, vam seguir la carretera fins al sender que ens deixaria al coll que ens portaria a la nostra via d'ascens. Des del peu de la impressionant mola calcària, amb els cascs ben ajustats i amb les clares consignes de l'Aljaž entre cella i cella, vam encetar la via d'ascens.

La via triada va ser la italiana. A cavall entre Itàlia i Eslovènia, aquesta via ascendeix per un llarg primer tram equipat amb sirgues i passamans, molt útils, especialment en cas de terreny mullat. La via eslovena, senyalitzada amb el típic triangle vermell amb el signe d'admiració a l'interior, és una via ferrada molt més complicada (grau de dificultat C) que implica la utilització de material apropiat.

Amb l'Aljaž al capdavant i la Darinka tancant el grup vam començar a grimpar per les primeres es-cletxes rocoses de la paret. Poc a poc, amb més atenció que no pas exigència tècnica, el grup anava avançant a bon ritme per la traça marcada pels cables instal·lats. La boira es va fer present en aquest primer tram de l'ascensió. Les espectaculars vistes sobre la banda italiana, que tots intuïem, eren només una difusa i trista pantalla grisa retallada per la carena.

Un cop superat el tram equipat, la ruta pren un respir i gira a l'esquerra pel vessant nord, en territori italià. Just en aquesta zona es troba la desviació, senyalitzada, a mà esquerra del Petit Mangart (2.263 m), que és on acaba l'exigent via ferrada que puja pel cantó italià. És aquí on, després, durant el descens i amb un cel ben obert, vam poder veure un grup de 3 escaladors que negociaven àgilment aquest colós vertical.

Sobre un terreny més descompost, encara amb el fred de la boira impenitent, i en una ziga-zaga lenta però harmoniosa, vam arribar finalment a la plataforma que, en lleu pendent, ens conduiria fins al cim. Felicitacions i abraçades al peu de la creu del Mangart.

Poca visibilitat sota un cel encara cobert que ja donava senyals, però, de les seves intencions de millora. Fotos del grup amb l'estelada que, de forma còmplice, va utilitzar també una jove parella d'alpinistes eslovens, perfectes coneixedors del seu significat, per immortalitzar la seva gesta.

El cel es va començar a obrir i encara vam poder gaudir d'unes panoràmiques memorables. Pel costat italià, els llacs Fusine (superior i inferior) i el parc natural que porta el seu nom. Pel costat eslovè, els cims de Jalovec i tota l'extensa vall fins al pas fronterer de Pedril. Un espectacle visual extraordinari que reforçava en extrem les immillorables sensacions de la treballada ascensió.

Durant tot el descens ens va acompanyar el sol. Això ens va permetre copsar amb deteniment l'extrema verticalitat de l'itinerari seguit. Malgrat això, la baixada va ser àgil i segura, només interrompuda per nombrosos i simpàtics grups de muntanyencs d'arreu que, en hores més tardanes, es van animar a fer el cim.

De nou al coll, vam emprendre el camí de retorn per anar a dinar amb la resta del grup que esperava brandant gèlides geres de cervesa de talla XXL.

De tornada a l'hotel, per si el cos no n'havia tingut prou, es va convocar una variació del camí de les trinxeres, escenari de la 1a Guerra Mundial, que s'havia fet el dia anterior. La ruta va ser una interessant passejada per sinistres indrets de la Primera Gran Guerra a la vora del riu Socka, testimonis encara vius de la immensa crueltat de les guerres sense sentit.

Els moments de glòria de la jornada no s'havien acabat, però, la nit prometia i encara no sabíem ben bé quant. Els nostres guies van proposar fer l'àpat vespertí a les parades de la plaça del poble on tenia lloc un concert amb un festejat grup local.

Els ritmes de la banda van encisar de seguida els més ballarucs del grup. En un tancar i obrir d'ulls, ens vam trobar bellugant l'esquelet sota l'atònita mirada dels immòbils companys de l'altre grup de Tuareg i els seus guies locals.

La complicitat amb el desbocat líder de la banda va arribar a extrems hilarants.

Baixant del Mangart. Foto de Manu Llabrés

Riu Socka. Foto de Teresa Reverter.

Entossudit en conèixer l'origen de tan animada colla de balladors, preguntava un cop i altre, micròfon en mà, la nostra procedència i ho proclamava als quatre vents, amb notable dificultat. En uns minuts vam passar a ser *trending topic* local entre la festiva audiència d'aquell concert i el públic ens saludava alegrement, al passar pel nostre davant, amb un afectuós i alhora estri-dent, "Cataluuninaa"!!!

Mai una publicitat institucional havia tingut tant efecte i tan ràpid per tan poc preu.

11 d'agost: Setè dia

Als pobres guies els vàrem complicar la vida. Després d'haver d'improvisar i adaptar el nostre inici de viatge a les conseqüències del temporal de primers d'agost, per avui els vàrem demanar una activitat de secà, quan al programa tocava una activitat aquàtica. I posats a fer, no un programa alternatiu, sinó dos programes diferents! Un per

als sans (no confondre amb "sants") i amb ganes de caminar i un altre per als afectats de mobilitat reduïda i simpatitzants.

Vàrem començar amb una visita a una cascada propera, Boka Slap. Molt alta, però sense gaire aigua. Des d'aquí vàrem caminar uns minuts fins a un pont proper on està indicat que es varen filmar escenes de la segona part de la pel·lícula Narnia: l'indret molt bonic, amb un *skyline* muntanyós sobre les aigües turqueses del Soča. Des d'una platgeta d'allà mateix altres turistes s'embarcaven a fer ràfting i navegar amb caiacs riu avall.

La següent parada era al càmping de Trnovo. Allà, l'Aljaž i la Darinka van deixar un grupet que va seguir un corriol vora les aigües encara inflades del Soča, on eren ben visibles troncs i altres detritus arrossegats per la fúria de la bèstia turquesa d'uns dies abans.

Un pla més tranquil va seguir-lo el grup que va visitar el Kobariski Muzej (a Kobarid o Caporetto en la inesperada versió italiana del nom d'aquesta vila). Aquest museu està batejat com el museu de l'home i de les seves misèries. Presenta materials diversos originaris del front d'Isonzo de la Primera Guerra Mundial. Visita altament recomanable.

Mentre unes ments es culturitzaven sobre les penes d'aquesta primera gran guerra (amb gerra de cervesa final per tirar-les avall), el grup caminador acabava la seva ruta pseudofluvial d'unes dues hores remullant-se en una platja de còdols. Tot seguit, es va visitar una gorja frondosa amb un saltant d'aigua final: la Kozjak slap.

Els dos grups ens vàrem retrobar en un bonic restaurant per assaborir delícies locals i, talment com les aigües del Soča perden embranzida en avançar cap al mar, les nostres ments varen buscar relaxar-se amb un bon son a les furgonetes. En despertar, les muntanyes havien perdut alçada i els aires humits de l'Adriàtic s'intuïen propers.

Però aquesta calma a l'ambient, aviat es va veure destorbada. A la furgoneta núm.2, es va produir un fenomen del tot estrany. Possiblement a causa del virus maligne del Marboré, es van despertar unes ganes irrefrenables de recordar vells èxits del Manolo Escobar. En contrast, la furgoneta núm.1, sempre més cultural i seriosa, va optar per transmetre els missatges de les lletres de Manel al pobre Aljaž, que educadament feia veure que li interessaven.

Amb aquesta inquietant disbauxa musical, els bons guies varen encertar a portar-nos fins a Piran (Pirano en versió italiana, aquest cop més previsible) i amb evident alleugeriment, deixar-nos fins a l'endemà.

El bany a l'Adriàtic va servir per acabar de calmar els efectes vírics i també l'erudició manèl·lica.

El nostre hotel, Zala, estratègicament situat a segona línia de mar en el nucli antic, ens va permetre sortir ben aviat dutxats i clenxinats a explorar la part antiga del poble i gaudir d'un bon sopar en una terrassa servida per cambrers amb amples somriures amagats.

12 d'agost: Vuitè dia

Penúltim dia de viatge, i l'últim amb els guies. Ens dirigim a les coves de Skocjan, a uns 50 km, que fem en una hora degut a la permanent caravana que hi ha per entrar i sortir de Piran. La cova és impressionant, més per les dimensions que per les formacions en si. La ruta visitable fa dos quilòmetres i mig, i es divideix en dues parts: la primera o «silenciosa» (Tiha jama) és un túnel fòssil ple d'estalactites, estalagmites i grans columnes; a la segona, «sorollosa», el riu Reka apareix soterrat i encaixonat per les parets de la cova i flueix uns 140 m sota el nivell del terra fent un brogit eixordador. La passem colpits i en silenci perquè la remor del riu no ens permet parlar. Aquí no hi ha formacions perquè en diferents èpoques el riu ha anat força més crescut, però la visió i el barbull del riu són fantàstics. A les parets del darrer tram hi ha plaques que indiquen els anys i el nivell de l'aigua de les riuades, uns 50 m per sobre del nivell actual. El guia ens informa que la cova és l'hàbitat de força espècies animals, adaptats a viure a les fosques, entre ells una colònia de ratpenats que veiem a la sortida, penjats del sostre. Per retornar al punt d'inici de la visita hem de tornar a remuntar 400 grans, ara ja fora la cova. Cal dir que aquestes coves van ser declarades patrimoni de la humanitat de la UNESCO el 1986.

7 MÓN EXCURSIONISTA

Ja hem fet gana i ens dirigim a les caves Petric Urban, on ens mostraran el celler i, tot dinant, farem un tast dels seus vins.

Amb la panxa plena ve el moment de l'acomiadament. El Manu, solemnement, llegeix i entrega l'escrit que havíem preparat. Els guies estan visiblement emocionats. Per la seva banda ells també ens han preparat una sorpresa: ens regalen uns mapes signats per ells, on hi ha degudament senyalitzades les rutes que hem fet aquests dies. Són una joia.

I per acabar d'arrodonir la festa, hi haurà una altra sorpresa: el cotxe 2 ha preparat un karaoke amb la cançó "Amics per sempre", dedicada al cotxe 1 i als guies.

Ara sí, ja s'acaba. Retornem a Piran i al mateix lloc on ens han recollit, amb presses perquè no és un lloc on es pugui aparcar, ens acomiadem definitivament dels guies. Petons i abraçades amb l'oferta que si algun dia venen per Barcelona, seran ben acollits.

És d'hora i fa molta calor, i fem un banyet a la platja de pedres que hi ha al final del passeig. Després sopem uns bons plats d'amanides, sardines i peix fregit, comprem un gelat i ens el mengem durant el concert, ja habitual, a la nostra placeta. I, de mica en mica, la gent comença a desfilar cap a l'hotel. Ara sí, s'ha acabat el viatge i demà és el dia de tornada a casa.

Foto del grup que va participar al tresc per Eslovènia, a l'esquerra els dos guies. Foto de Marta Gabàs

25 ANYS DEL CONCURS FOTOGRÀFIC

Jordi Gironès Vilardebò

2005 1r premi «Adormides». Foto de Felip Linares

Era l'any 1998 quan al company Josep Maria Rius se li va ocórrer la idea de fer un concurs fotogràfic a partir de les excursions matinals que ell mateix organitzava, donat que força gent hi feia fotografies.

Aquest 2023 s'han complert els seus primers 25 anys, en 26 edicions si comptem el darrer d'aquest any 2023; i això penso que és digne de ressaltar ja que durant tots aquests anys han estat premiats molts companys de la SEAS i d'altres que no ho són, però a qui ha interessat participar-hi. I heus aquí una sèrie de dades que sempre són bones de saber per poder copsar l'abast real d'una activitat.

Premis	Total de premis	Persones diferents
Primer premi	26	19
Segon premi	19	15
Millor col·lecció	26	20
Millor foto excursions SEAS	23	14
Votació popular	24	15

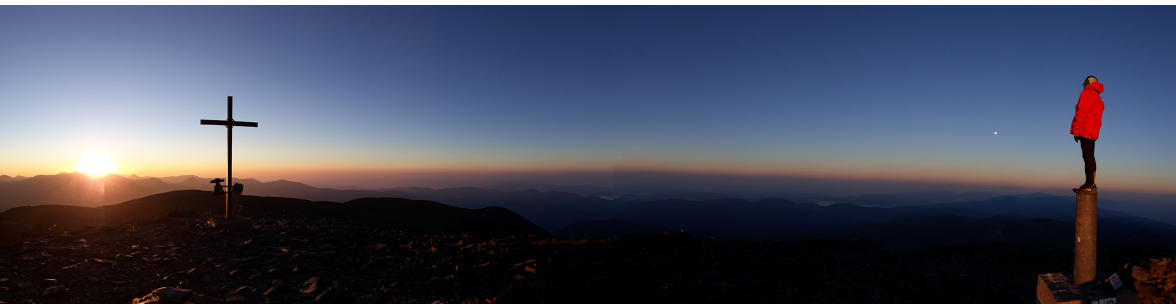
Des de l'any 2004 han concursat un total de 1.479 fotografies (del 1998 al 2003 no tenim comptabilitzades les fotos que es van presentar), i en una sèrie d'anys el nombre de participants i de fotos va ser destacable: 2004 (33 concursants i 95 fotos), 2007 (33 i 95), 2010 (41 i 103), 2011 (33 i 103), 2012 (39 i 103) i 2014 (33 i 96). Actualment la xifra de participants està essent força més baixa amb 11 participants i 44 fotos el 2023 (només va ser més baixa l'any 1998 quan es va iniciar amb 8 participants). Si fem la mitjana de participació de tots aquests anys ens surt la xifra de 22 concursants.

Per altra banda, cal reconèixer que tot i que alguns dels participants habituals han aconseguit un nombre de premis més elevat que la resta, el repartiment d'aquests ha estat destacable amb un total de 133 i amb 49 guanyadors diferents.

Des de fa bastants anys s'estan atorgant cinc tipus de premis amb una recompensa força generosa, i dels repartits cal detallar els atorgats i el repartiment en concursants diferents, Vegeu-ho:

Abans de l'any 2016 hi van haver uns premis, en diferents anys, que des d'aleshores no s'han repetit: "millor foto especial" en 6 ocasions," tècnica més reeixida" en 2 ocasions i "més original" en 7 ocasions.

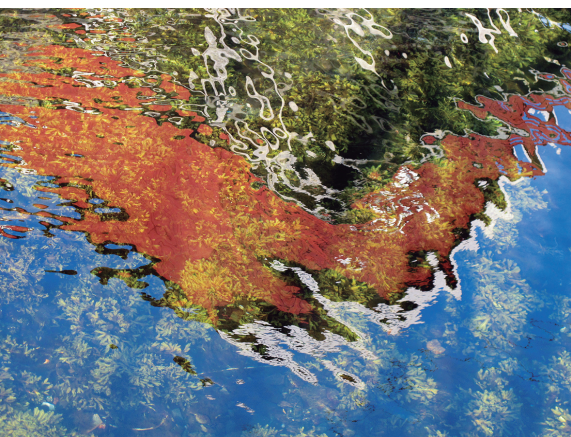
Un capítol a part és el dels components de cada jurat, format sempre per persones relaci-

2018 1r premi «Puigmal amb clar de lluna». Foto de Jordi Castro

onades amb el món de la fotografia, el disseny i la muntanya. Fins al 2023, han participat com a membres de jurat un total de 30 persones i des de la SEAS sempre s'ha intentat que fossin cinc per allò d'evitar empats a l'hora de decidir, i també que la seva participació no superés el nombre de cinc edicions, sempre que fos possible.

Després d'aquesta anàlisi, podem concloure que el bagatge del concurs és bo tot i que actualment està perdent empenya tant en el nombre de concursants com en el dels concursants diferents dels habituals. És obvi que cal repensar el seu futur immediat amb els canvis necessaris que facin repuntar el concurs per tal d'evitar la seva actual davallada.

2011 1r premi «Sinfonia». Foto de Maria Cònsul

2023 1r premi «Montanyositat». Foto de Martí Bailac

EL SANTUARI DE MONTGARRI

Agustí Revilla Briongos

El poble de Montgarri se situa a la Vall d'Aran, entre el pla de Beret i les Cases de Bonabé, a l'esquerra del riu Noguera Pallaresa, a 1.652 metres d'altitud. Està format per l'església i diverses edificacions corresponents a l'antic hospital i la rectoria. El santuari fou construït a principis del segle XII.

Dins del santuari hi ha una pica baptismal esculpida sobre pedra de granit i de forma prismàtica. Presenta elements decoratius a la cara frontal, on hi ha llaurada una creu llatina de la qual sobresurt la figura d'un tors humà.

Amb el temps, vora el santuari s'hi bastiren edificis que acollien transeünts i gent

necessitada. Aquests edificis s'han anat transformant al llarg dels anys. El conjunt actual està format per diverses edificacions organitzades al voltant d'una plaça quadrada i ha esdevingut un alberg de considerables dimensions, amb dues plantes.

CENTRE DE DEVOCIÓ I TROBADA

Montgarri és un centre d'espiritualitat i d'esbarjo de la comarca i rodalies, tant catalanes com franceses. El 2 de juliol hi té lloc un aplec dels veïns de la Vall d'Aran i de les Valls d'Àneu, en què se celebra una missa, una ofrena de pa i formatge, un dinar de germanor i un animat ball. El 15 d'agost s'hi celebra la festivitat de la Mare de Déu, i el 8 de setembre la festa de les marededeus trobades.

Vista de Montgarri des de la riba dreta de la Noguera Pallaresa.

Alberg de Montgarri

La marededeu de Montgarri apareix a la tradició de les marededeus trobades que, segons les llegendes populars dels segles XVI-XVII, s'havien amagat abans de l'ocupació musulmana i foren trobades més endavant, envoltades de prodigis, per pastors i ermitans. S'explica en totes les llegendes que les imatges s'havien de quedar en l'emplaçament inicial, i, per aquesta raó, s'aixecava una capella, una petita església o un altar, en el lloc on havien estat trobades. En el cas de la marededeu de Montgarri, la llegenda diu que un pastor veia que un bou es quedava cada dia al mateix lloc. Astorat, el pastor decidí investigar i trobà la imatge que posteriorment fou nomenada patrona dels pastors.

AMICS DE MONTGARRI

Amics de Montgarri és una associació que té com a objectiu recuperar i mantenir l'església i els entorns de Montgarri, i organitzar activitats culturals i esportives. Es va crear el 1973 quan començaren els tre-

balls de recuperació de l'església. Aquest darrer any 2023, s'hi ha celebrat el cinquantè aniversari de la seva fundació amb la presència de monsenyor Joan-Enric Vives, bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra.

EXCURSIÓ PLA DE BERET

Caminada per bells i suaus paratges aranesos d'alta muntanya. Longitud: 12 km; desnivell: 225 m.

L'itinerari comença al pla de Beret, a la vora dels remuntadors d'esquí d'Orri, a la divisòria d'aigües entre la conca atlàntica i la mediterrània. Aquí neixen els rius Garona i Noguera Pallaresa, a cinquanta metres de distància l'un de l'altre. Les aigües de la Noguera Pallaresa baixen en direcció nord inicialment i al sud després, cap a Alós d'Isil, s'ajuntaran amb el riu Segre a Camarasa i desembocaran a l'Ebre per acabar a la Mediterrània. Les aigües de la Garona baixen en direcció sud inicialment i a l'oest després, a la Vall d'Aran, i desembocant a l'oceà atlàntic.

La Noguera i lo Garona
són los fills que Déu li dóna,
que ja al nàixer s'empaitaren,
corregueren i saltaren,
com dos nins joguinejant.

Noguera per Alós
tot joguinós,
Garona per Aran
tot rondinant.

(Jacint Verdaguer. Del Poema Noguera i Garona)

La nostra ruta baixa per la riba esquerra del riu Noguera Pallaresa, pel vessant assolellat. És freqüent trobar-se amb algun ramat de vaques que pasturen pels voltants o que jeuen dins d'una cleda. El camí travessa zones de pastures, prats d'alta muntanya, boscos d'avets i pine-des de pi negre.

Al llarg del camí travessem diversos ponts sobre sengles rierols que baixen del nord i que lliuren les seves aigües a la Noguera

Pallaresa. Els més cabalosos són el de Barlongueta, el de Parrós i el de Montgarri.

Arribats al nucli de Montgarri hom pot descansar i gaudir de l'entorn on el riu baixa mansoi, les seves aigües són transparents. Un indret de colors i serenor.

L'alberg ofereix servei d'habitacions i de restauració. És un plaer dinar al pati del recinte, amb l'escalfor del sol i sentint la remor de l'aigua de la Noguera Pallaresa.

Travessem la Noguera Pallaresa i enfilem el corriol de pujada, ara per la riba dreta. El camí és ombrívol, envoltat per un ata-peït bosc subalpí. S'ha d'anar amb compte perquè el corriol travessa nombrosos rierols. És cert que hi ha diversos ponts però sovint hom es troba amb algun torrent difícil de salvar.

Un cop arribats al pla de Beret el camí és gairebé planer fins a l'aparcament d'Orri, inici i final de la caminada.

Ramat de vaques a la vora de la cleda

ASSEMBLEA DE LA SEAS 2024

Agustí Revilla Briongos

El dissabte 2 de març va tenir lloc, a la sala Piquet de l'Ateneu, l'assemblea anual de la SEAS. El marc era atractiu ja que les parets de la sala estaven decorades pels quadres de la santjustenca Imma Pericas.

Pren la paraula la presidenta Romi Porredon. En primer lloc ens recorda que enguany ja fa 50 anys del començament del Cicle de Conferències i Excursions. (I també 50 anys de l'assassinat de Puig Antic). Les excursions del Cicle Temàtic s'adapten a l'edat i a la forma física dels socis: llarga, curta i cultural. A més del Cicle, cal mencionar les excursions Matinals, l'excursió del Pessebre, el sopar de Lluna Plena, l'excursió dels Veterans, la Marxa de Regularitat, la Mitja Desvern, el Cinema de Muntanya i el Concurs fotogràfic. El grup TIBI va fer al local de la SEAS una presentació audiovisual sobre el recorregut del GR 172, del riu Llobregat. Cal remarcar la consolidació de la Secció Jove i de la Secció Infantil de la SEAS. La presidenta agraeix la col·laboració desinteressada dels organitzadors de cada activitat. Dels organitzadors i dels participants, que enguany assoleixen la xifra de 1976 persones. També es va acceptar la renovació de la junta actual per quatre anys més.

Els portaveus de cada comissió de la SEAS van exposar la relació de les activitats realitzades durant el període 2022-2023 i de les programades per a la temporada 2023-2024. Entre les novetats podem destacar:

1.- La consolidació de la Secció Jove, que ha programat diverses sortides (caminata de 45 quilòmetres des de Sant Just a Montserrat, excursió de raquetes

a Andorra i ascensió al tuc de Mulleres, entre altres). Els joves han participat de manera activa en la Festa Major de Sant Just. Feia goig veure i sentir el jove Martí Bailac presentant a la pantalla el vídeo de l'excursió de Sant Just a Montserrat i la programació del Grup Jove.

2.- La consolidació de la Secció Infantil. La seva monitora Núria Díez n'exposa el programa. Els nens fan tres excursions cada trimestre. Una amb monitors i les altres dues amb els pares. Ara ja fan propostes d'excursions de dos dies.

3.- El Butlletí de la SEAS. La nostra revista s'edita de manera bimestral en format paper i en format electrònic. La comissió del Butlletí suggereix editar menys exemplars en format paper mantenint la de format electrònic, d'aquesta manera s'abaixarien els costos.

4.- Web de la SEAS. Fins ara les diferents seccions de l'Ateneu tenien la seva pròpia pàgina web. Actualment la SEAS està actualitzant la seva pàgina web integrant-la en la mateixa plataforma que la de l'Ateneu. A més a més s'ha transferit la base de dades de la SEAS a la de l'Ateneu amb la qual cosa es millora el manteniment i l'eficiència.

5.- La Mitja Desvern. Activitat que enguany encara la cinquena edició amb molta il·lusió i confiança. Volen que sigui una festa, la cursa serà a la tarda i, a més, tindrà lloc la primera Cursa Infantil de la SEAS.

Acabada l'assemblea els socis assistents vàrem poder gaudir d'una copa de cava mentre xerràvem entre nosaltres de manera distesa.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS FEBRER I MARÇ DE 2024

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" Excursions de l'Ametlla a l'Ampolla (Baix Ebre)
09/02/2024 - Conferència "El Compromís de Casp" a càrrec d'Àngel Casals, a la sala Piquet amb una assistència de 62 persones.

11/02/2024 - Travessa pel litoral des de l'Ametlla a l'Ampolla seguint el GR-92 amb un recorregut de 16,9 km. La curta va ser part d'aquest recorregut amb 8,3 km. Hi van participar 40 persones.

Secció Infantil al refugi d'Ulldeter (Ripollès)

17 i 18/02/2024 - Cap de setmana de la Secció Infantil, amb pares, al refugi d'Ulldeter fent excursions i diverses activitats. La participació va ser de 46 assistents.

Secció Jove al Montmalús (Cerdanya - Andorra)

17 i 18/02/2024 - Excursió de dos dies al pic de Montmalús i circ de Pessons, fent nit al refugi de Montmalús amb un recorregut amb força neu i 11 participants.

Matinal al turó de l'Escletxa (Bages)

18/02/2024 - Itinerari circular amb inici i final al poble de Castellvell fent el cim del turó de l'Escletxa. Part del recorregut va ser per una carena amb bones panoràmiques sobre Montserrat. Recorregut de 8,2 km i un desnivell acumulat de 403 m.

Assemblea General de la SEAS

02/03/2024 - Celebració de l'Assemblea General de la SEAS a la Sala Piquet amb 46 assistents. En ella es va acceptar la proposta de renovació de la Junta actual, única candidatura presentada, i també un augment de quotes. Composició de la Junta Directiva: Romi Porredon (presidenta), Josep Gil (vicepresident), Joan Urpinell (tresorer) i Jordi Gironès (secretari) i vocals: Joan Gironès, Albert Cortès, Elisabeth Bart, Lluís Solé, Maria Garcia, Francesc Blasco, Felip Linares, Marc Carbonell, Ernest Prat i Albert Malaret.

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" Excursions a les muntanyes de Tivissa (Baix Ebre)

08/03/2024 - Conferència "L'amenaça pirata, la defensa de la costa i la monarquia hispànica" a càrrec d'Anna González, a la sala Piquet amb una assistència de 47 persones.

10/03/2024 - Hi van haver tres itineraris de diferent llargada. El més llarg va ser de 13 km amb un desnivell de 863 m i un segon de 8 km amb un desnivell de 590 m, ambdós van fer el cim de la Tossa, mentre que la curta va ser una circular passant per Sant Blai amb 7,2 km i 380 m de desnivell. Hi van participar 28 persones.

Secció Jove a Bacivers i Carançà (Ripollès-Conflent)

16 i 17/03/2024 - Excursió de dos dies a les valls de Bacivers i Carançà des de Vallter-2000, fent nit al refugi de Carançà amb un recorregut total de 23,3 km i 1.600 m de desnivell, amb força neu i 10 participants.

Matinal al Puig Castellar (Anoia)

17/03/2024 - Circular des de la Llacuna fins al cim del puig Castellar, i passant per un poblat ibèric, l'avenc d'Ancosa i el convent d'Ancosa. El recorregut va ser de 10 km amb un desnivell de 325 m i amb 12 assistents.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 26 de febrer de 2024

Altes: Mariona Moliné Herrero (1311) i Estíbaliz Lozano Bajo (1312)

Baixes: cap

— Aquesta reunió va estar dedicada íntegrament a preparar l'Assemblea anual.

Reunió de l'11 de març de 2024

Altes: Aleix Cuevas Bullich (1313).

Baixes: Cap

— Es comenta àmpliament l'assemblea celebrada el 3 de març que es va desenvolupar molt bé, amb una bona assistència (46 persones). En aquesta assemblea es va aprovar l'única candidatura de Junta que es va presentar per als propers quatre anys, consistent en la continuïtat de l'actual. També es va aprovar un augment de les quotes.

Reunió del 8 d'abril de 2024

Altes: Josep Lluís Gil Rivera (1314)

Baixes: Segundo (1202), Emília Sanuy (1033) i Enric Miró (1031)

— Des de fa ja un parell de mesos estem treballant amb Mireia Redondo, que porta les xarxes socials de l'Ateneu, per anar configurant l'aspecte i els continguts de la pàgina web de la SEAS que s'haurà d'integrar en la de l'Ateneu.

— Durant la reunió, el Marc ens dona les darreres informacions sobre la preparació de la Mitja Desvern i ens destaca que fins i tot s'han afegit a última hora nous espònsors. També ja s'ha elaborat el pla d'emergència que cal. Actualment ja s'han assolit els 500 inscrits, a part de prop de 70 infantils.

— La comissió creada per a estudiar el futur del Concurs fotogràfic segueix reunint-se per proposar uns canvis que haurien de revitalitzar el concurs, ja que en les darreres convocatòries ha baixat molt la participació. En una de les reunions han participat membres de l'Agrupació fotogràfica de Sant Just per assessorar-nos en el tema de l'organització de concursos, la majoria ja actualment en format digital.

— Ferran de la Fuente, després de molts anys formant part de la taula de redacció del Butlletí l'ha deixat, essent substituït per Teresa Reverter.

— Des de l'esmentada taula de redacció del Butlletí s'està acabant de preparar una exposició commemorativa dels 25 anys del Concurs fotogràfic iniciat l'any 1998. L'exposició es farà a la Sala Piquet de l'1 al 19 de juliol.

— La Secció Infantil segueix gaudint d'una gran participació, tant de nenes i nens com de pares en aquelles excursions del calendari previstes per fer-les plegats. La mitja d'aquest és de 45 participants.

— Els costos del Butlletí en edició impresa i per la seva tramesa ha fet que s'estigui treballant sobre la necessitat de reduir els butlletins en paper, fomentant la distribució en format pdf.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 91. No. 372

Taula de redacció — Leonci Canals, Maria Garcia, Jordi Gironès
Ramon Prat, Teresa Reverter i Agustí Revilla

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — [B...] gràfic

ÍNDEX

- Portada** — Primer premi del concurs de fotografia de la SEAS de l'any 1998
- 02** — Calendari
- 03** — Tresc per les muntanyes d'Eslovènia (II), per diversos components del Tresc
- 08** — 25 anys del concurs fotogràfic, per Jordi Gironès
- 10** — El santuari de Montgarri, per Agustí Revilla
- 13** — Assemblea de la SEAS, per Agustí Revilla
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos febrer i març de 2024
- 15** — Informació de la SEAS

Excursió del 14 d'abril. Baixant del pic de Turp amb la serra d'Aubenc i el pantà d'Oliana al fons. Foto de Xavier Bardají

SEAS, entitat esportiva núm. A01824